

Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!

Stowo Ludu

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

ROK IV. Nr 50 (837)

KIELCE

ŚRODA, 27 LUTEGO 1952 R.

W odpowiedzi na apel Światowej Rady Pokoju

LUDZIE POSTĘPU NA CAŁYM ŚWIECIE UCZCILI PAMIĘĆ WIKTORA HUGO

BOJOWNIKA O WOLNOŚĆ LUDU

W 150 rocznicę urodzin wielkiego pisarza francuskiego

OBCHODY 150 ROCZNICY URODZIN WIELKIEGO PISARZA FRANCUSKIEGO — WIKTORA HUGO PRZEKSZTAŁCIŁY SIĘ NA CAŁYM ŚWIECIE W POTĘŻNĄ MANIFESTACJĘ NA RZECZ POKOJU I POSTĘPU, NA RZECZ ZACIEŚNIENIA I ROZSZERZENIA STOSUNKÓW KULTURALNYCH MIĘDZY NARODAMI. JAK WIADOMO, DECYZJĘ O PRZEPROWADZENIU OBCHODÓW 150 ROCZNICY URODZIN WIKTORA HUGO NA SKALĘ MIĘDZYNARODOWĄ POWZIĘŁA ŚWIATOWA RADA POKOJU NA SESJI W WIEDNIU W LISTOPADZIE UB. ROKU. OTO JAK OBCHODZONO ROCZNICĘ URODZIN WIELKIEGO PISARZA FRANCUSKIEGO NA CAŁYM ŚWIECIE:

FRANCJA

PARYŻ (PAP). Dziennik „L'Humanité” i „Liberation” poświęcił wiele uwagi 150 rocznicy urodzin wielkiego pisarza francuskiego — Viktora Hugo. „L'Humanité” zamieszcza wśród licznych materiałów poświęconych życiu i twórczości Hugo artykuł G. Cognola o roli Viktora Hugo w rozwoju literatury francuskiej i powszechnej.

ZWIĄZEK RADZIECKI

MOSKWA. PAP. W Instytucie Literatury Światowej Akademii Nauk ZSRR odbyła się specjalna sesja naukowa, poświęcona życiu i twórczości wielkiego pisarza. W toku obrad wybitny filolog radziecki Aleksander Fuzikow wygłosił referat na temat „Viktor Hugo, a kultura radziecka”.

Rosyjska myśl postępową — stwierdził m. in. Fuzikow — wysoko ceniła zawsze twórczość Hugo, który reprezentował wolnościowe dążenia narodu francuskiego. Po Rewolucji Październikowej dzieła Hugo zdobyły sobie w ZSRR niezwykłą popularność. Już w pierwszych latach władzy radzieckiej sztuki Hugo zajęły czołowe miejsca w repertuarze teatrów ZSRR i do dziś dnia wystawiane są w całym kraju. Powieści i artykuły publicz-

styczne Hugo przełożono na dziesiątki języków narodów ZSRR. Ukazały się one w milionowych nakładach.

W obradach sesji wziął udział przebywający w Moskwie wybitny poeta francuski — Paul Eluard. Uroczystości ku czci Hugo w ZSRR — oświadczył Paul Eluard — stanowią dla narodu francuskiego wymowny dowód wspaniałego rozwoju kultury w ZSRR. Podkreślając, że Viktor Hugo konsekwentnie walczył o szczęście i pokój dla ludu Paul Eluard stwierdził, że trwały fundament tego szczęścia i pokoju założony został w kraju zwycięskiego socjalizmu, w kraju Stalina.

CHIŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

PEKIN (PAP). W Chińskiej Republice Ludowej odbyły się liczne akademie poświęcone 150 rocznicy urodzin Viktora Hugo. Przewodniczący Chińskiego Komitetu Obrony Pokoju i walki przeciwko agresji amerykańskiej — Kuo Mo — że i wiceprzewodniczący Chińskiego Stowarzyszenia Pracowników Literatury i Sztuki Mao — Tung skierowali do francuskiego komitetu obchodu 150-lecia urodzin Viktora Hugo orędzie, w którym czytamy m. in.:

Wspaniała twórczość Hugo odzwierciedla pragnienia i

dążenia najszerzych mas ludowych jego czasów, pragnienia Hugo, który walczył o sprawiedliwość, wolność i postęp. Naród chiński miluje i ceni twórczość Hugo w przekonaniu, że twórczość ta stanowi wspólny dorobek wszystkich narodów.

NIEMIECKA REPUBLIKA DEMOKRATYCZNA

BERLIN (PAP). Ludność NRD obchodziła uroczystości 150 rocznicę urodzin Viktora Hugo. „Neues Deutschland” podkreśla w artykule wstępnym, iż urzeczywistnią się słowa Viktora Hugo o tym, że pokój zwycięży.

BULGARSKA REPUBLIKA LUDOWA

SOFIA (PAP). Na uroczystej akademii, która odbyła się w Bułgarskiej Akademii Nauk referat na temat „Viktor Hugo — wielki pisarz — humanista” wygłosił prof. Mikołaj Idlew.

WĘGIERSKA REPUBLIKA LUDOWA

BUDAPESZT (PAP). W związku z 150 rocznicą urodzin Viktora Hugo na Węgrzech odbyły się liczne uroczystości. W Budapeszcie jedna z ulic w 13 dzielnic przemianowano na ulicę im. Viktora Hugo.

RUMUŃSKA REPUBLIKA LUDOWA

BUKARESZT (PAP). Dziennik „Scanteia” w artykule poświęconym 150-leciu urodzin Hugo podkreśla, że wielki pisarz francuski całe swe życie walczył w obronie uciskanych

i prześladowanych. Dorobkiem Hugo szczył się cały obóz postępu i pokoju.

MONGOLSKA REPUBLIKA LUDOWA

ULAN — BATOR (PAP). W sali Mongolskiego Uniwersytetu Państwowego odbyła się uroczysta akademie poświęcona 150 - leciu urodzin Viktora Hugo. Na akademie przybyli licznie pisarze, uczeni, słuchacze wyższych uczelni, członkowie Mongolskiego Komitetu Obrony Pokoju, przedstawiciele organizacji społecznych. O życiu i twórczości Hugo mówił wybitny pisarz mongolski, prof. Czimit.

DANIA

KOPENHAGA (PAP). Dzienik „Politiken” zamieścił artykuł poświęcony życiu i twórczości Hugo. „Land og Folk” zamieścił artykuły „Viktor Hugo — wielki pisarz narodu francuskiego” i „Viktor Hugo o wojnie i pokoju”.

Uchwała Prezydium Rządu w sprawie wiosennej kampanii siewnej

Za kilka tygodni nasze rolnictwo przystąpi do wiosennych siewów, które zadecydują o tegorocznych zbiorach. W trosce o zapewnienie sprawnego przebiegu kampanii wiosennej w trzecim roku planu 6-letniego, który — jak powiedział Prezydent Bierut w orędziu noworocznym — będzie rokiem przełomowym dla zwycięskiego wypełnienia całego planu — Prezydium Rządu powzięło ostatnio uchwałę w sprawie wiosennej kampanii siewnej.

W uchwale tej czytamy m. in.: „W trzecim roku planu 6-letniego przed rolnictwem polskim stoi zadanie poważnego powiększenia produkcji rolnej. Poważne znaczenie dla wykonania tego zadania będzie miało należyte przygotowanie i sprawnie przeprowadzenie wiosennej kampanii siewnej bież. roku. W tym celu należy zagospodarować w pełni odłogi, racjonalnie uprawiać glebę, w pełni i lepiej wykorzystywać maszyny rolnicze, bardziej właściwie stosować nawozy, a przede wszystkim obronik, stosować właściwe zmianowanie,

zwalczać chwasty i szkodniki roślin itp. Dla wypełnienia tych poważnych zadań — rady narodowe, komisje rolnictwa i leśnictwa oraz służba rolna — cały swój wysiłek winny skierować dla mobilizacji stojących do dyspozycji sił i środków, dopilnować wykorzystania licznych rezerw produkcyjnych, koordynować wysiłki organizacji społecznych i instytucji gospodarczych w stopniu wyższym niż dotychczas.

Przedstawiciele ministerstw gospodarczych obradowali w Toruniu nad rozwojem ruchu wynalazczego

W Toruniu odbyła się narada przedstawicieli departamentu techniki Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego, wszystkich ministerstw gospodarczych oraz przedstawicieli Centralnej Rady Zw. Zaw. Narada miała na celu ocenę osiągnięć ruchu wynalazczego w 1951 r. i ustalenie wytycznych dla rozwoju tego ruchu na rok bieżący.

Rok ubiegły — jak wykazała narada — był okresem stałobizacji organizacyjnej ruchu wynalazczego, rok 1952 powinien stać się rokiem jego pełnego umasowienia. Według wytycznych ustalonych przez PKPG w ciągu br. przewiduje się wprowadzenie do produkcji co najmniej 45 tys. nowych pomysłów racjonalizatorskich. Sprawa opracowania tematyki dla racjonalizatorów, będąca podstawą rozwoju ruchu wynalazczego, była na naradzie szczegółowo omawiana. Uczestnicy obrad wykazali, że ruch racjonalizatorski może się dobrze rozwijać wtedy, gdy będzie ściśle powiązany z planami techniczno-produkcyjnymi poszczególnych zakładów pracy.

Nominacje ministrów Przemysłu Maszynowego Energetyki i Hutnictwa

Prezydent RP mianował ministrem Przemysłu Maszynowego ob. Juliana Tokarskiego, dotychczasowego ministra Przemysłu Ciężkiego.

Prezydent RP mianował ministrem Energetyki ob. inż. Bolesława Jaszczuka, dotychczasowego przewodniczącego Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Katowicach.

Prezydent RP mianował kierownikiem Ministerstwa Hutnictwa ob. inż. Klejstusa Zajączka, dotychczasowego podsekretarza stanu w Ministerstwie Przemysłu Ciężkiego.

RZĄD WŁOSKI PONOSI PEŁNĄ ODPOWIEDZIALNOŚĆ za naruszenie postanowień traktatu pokojowego

Nota rządu ZSRR do rządu Włoch

MOSKWA (PAP). Dnia 8 bm. włoski wiceminister Spraw Zagranicznych Taviani wręczył ambasadorowi ZSRR we Włoszech Kostyłowowi notę rządu włoskiego, dotyczącą przyjęcia Włoch do ONZ.

Dnia 24 lutego ambasada ZSRR we Włoszech skierowała do rządu włoskiego notę rządu radzieckiego, która stwierdza m. in.:

W związku z notą rządu włoskiego z dnia 8 lutego br. dotyczącą przyjęcia Włoch do Organizacji Narodów Zjednoczonych, ambasada ZSRR oświadcza co następuje:

W swej nodzie rząd włoski przedstawił sprawę w ten sposób, jakoby Związek Radziecki przeszkadzał w przyjęciu Włoch do ONZ, naruszając tym samym swe zobowiązania, wynikające z traktatu pokojowego z Włochami. Twierdzenie takie jest sprzeczne z rzeczywistością i jest wypaczeniem znanych powszechnie faktów.

Jak wiadomo, Związek Radziecki niejednokrotnie proponował, aby przyjąć Włochy do ONZ wraz z innymi państwami, posiadającymi na to pełne prawo, w tej liczbie z państwami, które w czasie wojny znajdowały się w takiej samej sytuacji jak Włochy.

Jeśli Włochy nie zostały dotychczas przyjęte do ONZ, to stało się to jedynie z winy rządu Stanów Zjednoczonych.

W. Brytanii i Francji, których stanowisko w sprawie przyjęcia Włoch do ONZ pozostaje w oczywistej sprzeczności z zasadą równouprawnienia państw. Rządy Stanów Zjednoczonych, W. Brytanii i Francji przeszkadzają bowiem w przyjęciu do ONZ państw posiadających pod tym względem takie same prawa jak Włochy. W ten sposób oświadczenie rządu włoskiego, że to rzekomo Związek Radziecki,

przeszkadza w przyjęciu Włoch do ONZ, jest próbą oszukania włoskiej opinii publicznej odnośnie faktycznego stanowiska Związku Radzieckiego w tej sprawie.

Rząd włoski już nie pierwszy rok kroczy drogą naruszania wojskowych postanowień traktatu pokojowego, przekształcając terytorium Włoch w bazę agresji amerykańskiej w Europie.

W związku z powyższym rząd radziecki odrzuca notę rządu włoskiego jako naruszającą ogólnie przyjęte normy międzynarodowe i oświadcza, iż rząd włoski nie będzie mógł uniknąć odpowiedzialności za następstwa pogwałcenia traktatu pokojowego.

A co na to towarzysze — hutnicy z Czerwonego Ostrowca?

HUTA „BATORY” NAJLEPSZĄ HUTĄ W POLSCE

W zakładowym Domu Kultury huty „Batory” w Katowicach odbyła się uroczystość wręczenia sztandaru przechodniego CRZZ zwycięskiej załodze tej huty, która osiągnęła najlepsze wyniki we współza-

wodnictwie międzyzakładowym w czwartym kwartale ub. r.

Przedstawiciel CRZZ wręczając sztandar przechodni delegacji załogi huty „Batory” podkreślił, że „ocena wyników działalności huty „Batory” za czwarty kwartał roku ubiegłego i przyznanie jej pierwszego miejsca operowały się na szczegółowej analizie całości pracy załogi, która swym wzmożonym wysiłkiem przyczyniła się do wcześniejszego wykonania zadań planu 6-letniego, do podniesienia siły gospodarczej naszego kraju”.

Równocześnie delegat CRZZ przekazał przewodniczącemu rady zakładowej nagrodę przyznaną zwycięskiej załodze — czek na 120 tys. zł.

Przedownik pracy huty „Batory”, Wilhelm Szreiber przejmując sztandar w imieniu załogi zapewnił, że hutnicy „Batory” dołożą wszelkich starań, aby okazać się nadal godnymi zaszczytnej wyróżnienia i utrzymać sztandar przechodni.

ODSŁONIĘCIE POMNIKA KU CZCI GWARDII LUDOWEJ w Starozrębach

Na rynku osady Starozręby, pow. plocki, odsłonięty został pomnik, którym mieszkańcy tej osady uczcili pamięć bohaterów bojowników GL i AL, poległych w walce o wolność. Odżyły wspomnienia zwycięskich walk.

Przed wojną ogromną większość mieszkańców tej osady stanowiła biedota chłopaka, vegetująca na karłowatych działkach. Wiele z nich należało do KPP. Oni też byli pierwszymi, którzy stanęli do zwycięskiej walki z hitlerowskim okupantem w szeregach Gwardii Ludowej. Żywa jest pa-

mię o bohaterach GL i AL wśród mieszkańców Starozrębów.

W położonym z dala od wsi gospodarstwie Henryka Siedlucha mieścił się sztab oddziałów partyzanckich, operujących na terenie pow. plockiego. Chłopi pomagali oddziałom, narażając siebie i swoje rodziny. W bezludnej gminie Starozręby walczyło ok. 300 partyzantów. Nieradko odbywała się tu koncentracja oddziałów AL z sąsiednich powiatów.

Mieszkańcy Starozrębów składają teraz hołd bohaterom.

Dyskutujemy nad projektem Konstytucji

NIE ZNAŁEM KINA NIE WIDZIAŁEM POCIĄGU...

DROGA Redakcji!

Jestem synem chłopca, pamiętam dobrze czasy sanacyjne, czasy konstytucyjnej kapitalistycznej — pamiętam jak na 17 morgach wodnej gleby, ja i 4-ro rodzeństwa przed 39 r. piłem herbatę z sacharyną, jak mięso jadaliśmy najwyżej 5 razy do roku, nie znałem w ogóle kina, nie widziałem pociągu. Pamiętam ilu „dziadów” włożyło się po wsi, jak robotnicy szukali pracy, jak u dziadka w Dziepolicu pracowali ludzie od świtu do nocy za 80 gr.

— Pamiętam jak mój starszy brat chciał się uczyć, a ojca nie było stać na szkołę i brat pozostał w domu. Pamiętam jak matka co-czwartek szła do miasta z koszykiem, aby zdobyć pieniądze i dom trochę ogarnąć, jak z naszej wioski tylko jedno dziecko uczyło się w szkole średniej.

Dziś matka moja z radością patrzy jak ja i młodsza siostra, dzięki władzy ludowej zdobyliśmy średnie wykształcenie, brat uczy się w gimnazjum zawodowym i zarabia na swe utrzymanie. Muszę zaznaczyć, że gdy byłem w szkole, państwo dawało mi przez 3 lata wyżywienie, książki i mieszkanie. Podobnie było i z moją siostrą.

— Dzięki władzy ludowej ja, syn chłopca z „zabitej deski od świata wioski” zdobyłem zawód technika-elektryka i dziś pracuję w fabryce, a to tylko dzięki trosce państwa ludowego o chłopskie dzieci.

Matka moja dziś nie chodzi 8 km do miasta, jak to było za sanacji, tylko jeździ autobusem. W domu ma głośnik, podczas gdy przed 1939 r. nawet gazety nie było. Z mojej wioski przed 1939 r. uczyło się jedno dziecko 40 morgowego gospodarza w szkole średniej — podczas gdy dziś uczy się ich 12 a na studiach jest 5 osób. Są to przeważnie synowie i córki gospodarzy małych i średniorolnych. Te warunki dało młodzieży wiejskiej państwo

ludowe i te warunki nadal gwarantuje młodzieży projekt Konstytucji.

Przed 1939 r. na wsi było wiele młodzieży bez zajęcia, wiele służyło u bogaczy. Dziś nikt nie służy u kuliaka za „jedzenie” i nikt nie siedzi bezczynnie, bo każdy może się uczyć lub pracować. Dawniej moja sąsiadka chcąc gotować obiad, musiała iść do lasu po drzewo, a dziś ma ona węgiel do palenia.

Chowałem się dziesięć lat przed wojną na wsi i nigdy nie styszałem, aby przyjechało na wieś kino — dziś co 4-tą a nawet co 3-cią niedzielę jest ono na wsi i wyświetla filmy — tę oświatę dla wsi zagwarantowało państwo ludowe i gwarantuje nadal projekt nowej Konstytucji. Czyż byłoby możliwym, aby przed 1939 r. przyjechała na wieś karetka po chorego — nie, a dziś przyjeżdża na każde wezwanie — to gwarantuje nam projekt Konstytucji (art. o ochronie zdrowia). Kto słyszał przed 39 r., aby chłopcu nadano krzyż zasługi — a dziś się je nadaje — odznacza się wzorowych obywateli. Kiedy usiłowaliśmy sobie tamte lata, wierzyć się nie chce, że dzień dzisiejszy to nie sen, tylko nasza szczęśliwa rzeczywistość! To szczęśliwe życie — zagwarantowało nam państwo ludowe i gwarantuje projekt Konstytucji.

Te wszystkie przykłady świadczą o tym, że państwo ludowe umożliwiło narodowi polskiemu drogę rozwoju — i że tę drogę gwarantuje nadal całemu społeczeństwu, projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Ja jestem szczególnie wdzięczny państwu ludowemu za to, że umożliwiło mi zdobyćcie zawodu i wykształcenia, że jako syn chłopski mogę dziś jeszcze się uczyć i pracować dla dobra mojego narodu.

KŁODOS FRANCISZEK
technik-elektryk
Plock

Zwycięstwo lutowe umożliwiło wspaniałą rozwój gospodarczy Czechosłowacji

W Zakładach Elektrycznych w Żydowicach w Czechosłowacji, rozwinęło się szeroko współzawodnictwo o tytuł przodownika pracy.
Na zdjęciu: robotnik Tomasz Pucak przy montowaniu silników elektrycznych.

Europa, którą budują USA, jest Europą Hitlera

MASY PRACUJĄCE FRANCJI PROTESTUJĄ PRZECIWKO TWORZENIU amerykańskiej „legii cudzoziemskiej”

PARYŻ (PAP). Uchwała francuskiego Zgromadzenia Narodowego, powzięta większością 40 głosów, w sprawie przyłączenia Francji do „armii europejskiej”, remilitaryzacji Niemiec Zachodnich i likwidacji francuskiej armii narodowej — wywołała w całej Francji silne protesty.

Z Marsylii dorozą, że w sali kina „La Plaine” odbył się potężny wiec protestacyjny, na który przybyli przedstawieli wszystkich warstw ludności. Głos zabierali reprezentanci Francuskiej Partii Komunistycznej, działacze ruchu pokojowego, członkowie partii socjalistycznej, działacze ruchu zawodowego. Postanowiono utworzyć lokalny „komitet akcji przeciwko remilitaryzacji Niemiec Zachodnich”. Komitet ten postawił sobie również za zadanie walkę o powszechne rozbrojenie.

Na wiecu powzięto uchwałę, stwierdzającą, że zobowiązania rządu francuskiego, wyni-

kające z konferencji Lizbońskiej, — w niczym nie wiążą narodu francuskiego. Rezolucja wyraża protest przeciwko uchwałom Zgromadzenia Narodowego i stwierdza, że uchwała w sprawie armii europejskiej jest sprzeczna z wolą narodu francuskiego. W zakończeniu rezolucja podkreśla konieczność wspólnej walki narodu francuskiego i niemieckiego przeciwko remilitaryzacji Trizonii.

W Tarbes odbyło się zebranie ludności, na którym potępiono deputowanych, którzy głosowali za udziałem Francji w „armii europejskiej”.

W Lyonie odbył się wielki zjazd obrońców pokoju z 10-ciu departamentów Francji. Na zjazd przybyli delegaci reprezentujący wszystkie warstwy ludności. Narady toczyły się pod hasłem walki ze zbrojeniami, walki przeciwko remilitaryzacji i o przywrócenie normalnych stosunków handlowych między Francją a krajami Europy wschodniej. W zjeździe uczestniczyli liczni przemysłowcy i delegaci izb handlowych.

Podczas obrad zabrał głos generał Corguille, który napominał projekt wcielenia francuskich sił zbrojnych do „armii europejskiej”. Projekt ten — powiedział on — oznacza przekształcenie armii francuskiej w faszystowską lozę cudzoziemską, którą budują Amerykanie — jest Europą Hitlera.

Sekretarz generalny Francuskiego Komitetu Obrońców Pokoju — Vigne oświadczył: Nie ma chwili do stracenia. Wszyscy ludzie dobrej woli muszą stanąć do walki o ocalenie pokoju.

Przewodniczący Francuskiego Komitetu Obrońców Pokoju Yves Farge napominał udział Francji w sesji rady agresywnego paktu atlantyckiego w Lizbonie. Cała Francja — zaznaczył on — przeciwstawia się jednomyślnie „armii europejskiej” i remilitaryzacji Niemiec Zachodnich. Mówca zwrócił uwagę na katastrofalną sytuację gospodarczą Francji. Przyczyną tego

jest wysięg zbrojeń, narzucony Francji przez obce sily. Kryzys pogłębia okoliczność, że Amerykanie smuszają Francję do ograniczenia do minimum wymiany handlowej ze Wschodem.

Yves Farge podkreślił następnie doniosłe znaczenie międzynarodowej konferencji gospodarczej w Moskwie, która ma służyć sprawie jak najbardziej szerokiego rozwoju stosunków handlowych między różnymi krajami, niezależnie od ich ustroju społecznego.

Po przemówieniach zjazd uchwalił szereg rezolucji. Postanowiono wysłować pismo do wszystkich deputowanych z żądaniem niedopuszczenia do remilitaryzacji Niemiec Zachodnich. Uchwalono również rezolucję, podkreślającą konieczność uzdrowienia gospodarki francuskiej przez przywrócenie normalnej wymiany handlowej na zasadzie równości między wszystkimi krajami.

Plenum KC KP (b) Ukrainy

MOSKWA (PAP). W Kijowie obradowało Plenum KC KP(b) Ukrainy. Na porządku dziennym obrad znajdowały się zagadnienia: 1) o przebiegu prac przy budowie kachowskiej elektrowni wodnej i kanału południowo - ukraińskie go oraz 2) o przygotowaniach ośrodków maszynowo - traktorowych Ukraińskiej SRR do siewów. W toku obrad podkreślono, że młode zespoły budowniczych wiejskich obiektów hydrotechnicznych pod kierownictwem organizacji partyjnych oraz dzięki wielkiej pomocy całego narodu radzieckiego, Partii Bolszewickiej, rządu i osobliście Józefa Stalina pomyślnie realizują odpowiedzialne zadania. Plan prac budowlano - montażowych na terenie „Dnieprostroju” i „Ukrwodstroju” został w 1951 roku wykonany z nadwyżką. Stworzono już szeroką bazę materiałno - techniczną, która zapewni szybki rozwój budowy w roku bież.

W dyskusji nad drugim punktem porządku dziennego podkreślono, że w Ukraińskiej SRR czynnych jest obecnie 1.334 ośrodków maszynowo - traktorowych. W roku 1951 plan prac traktorowych wykonany został w 110 proc.

Sily postepowe nie dopuszczają do przekształcenia Indii w bazę wojskową imperialistów

Sesja Wszechindyjskiej Rady Pokoju

MOSKWA (PAP). Agencja TASS donosi z Delhi:

23 i 24 lutego w gmachu miejscowego magistratu odbyła się sesja Wszechindyjskiej Rady Pokoju.

W imieniu obrońców pokoju Nepalu przemawiał Biszitesz Saha. Pokojowi w Azji poludniowo - wschodniej — powie dział on — zagrażają imperialiści. Nasz reakcyjny rząd powołał oddział Gurdów na tłumienie ruchu ludowego - wyzwolenczego w Nepalu. Reakcyjne sily Nepalu i Indii przy czyniają się wspólnie do penetracji imperializmu amerykańskiego - angielskiego. Jednak że sily pokoju nie dopuszczają do przekształcenia Nepalu w bazę wojskową imperialistów.

Rezolucja w sprawie rozbrojenia uchwalona na końcowym posiedzeniu wysuwa żądanie, ażeby Indie nie podporządkowywały swego handlu interesom państw uczestniczących w wysięgu zbrojeń, lecz prowadziły pokojowy, wolny handel ze wszystkimi krajami bez żadnych uciążliwych zobowiązań ekonomicznych i politycznych. Rezolucja wzywa rząd Indii, by wystąpił z inicjatywą Paktu Pokoju między pięcioma wielkimi mocarstwami. W rezolucji o stosunkach hindusko - pakistańskich stwierdza się, że oba rządy powinny nawiązać niezwłocznie normalne stosunki kulturalne, handlowe i inne oraz pozwolić ludowi Kaszmiru na samodzielne decydowanie o swoich losach.

Rezolucja dotycząca konfliktów w Azji i w Afryce północnej wskazuje, że wojna tocząca się w Korei zagraża pokojowi w całej Azji i jest na-

stepstwem polityki USA. Rezolucja żąda, aby rząd Indii zabronił wykorzystywania swych zasobów naturalnych i rezerw ludzkich, jak również swoich portów i lotnisk na cele militarne państw obcych. Domaga się ona również zwolnienia w ciągu trzech najbliż-

szych miesięcy konferencji z udziałem ludzi o rozmaitych poglądach politycznych dla omówienia kwestii kroków, jakie winny podjąć Indie, ażeby uregulować wszystkie konflikty wojenne w Azji i w Afryce północnej oraz zapobiec trzeciej wojnie światowej.

Najnowocześniejsza w świecie technika w radzieckich kopalniach węgla

MOSKWA (PAP). W niezwykle szybkim tempie postępuje mechanizacja prac w kopalniach radzieckich, w szczególności w przemyśle węglowym.

W trosce o ułatwienie pracy górnikowi oraz zwiększenie wydobywa węgla rząd radziecki przekształcił kopalnie Zagłębia Donieckiego w prawdziwe fabryki wyposażone w najnowocześniejszą technikę, jakiej nie mają zagłębia węglowe żadnego kraju kapitalistycznego. Jedną z takich kopalń jest kopalnia im. Lenina, Zjednoczenia „Woroszyłowugol”.

Cały transport podziemny w kopalni został zelektryfikowa-

ny. Po szynach mkną niezwykle szybkie lokomotywy elektryczne. Specjalne maszyny, w tej liczbie alyne kombajny „Donbas”, mechanizują całkowicie pracę przy wyrobie węgla. Cała kopalnia wyposażona jest w lampy jarzeniowe. Specjalne konstrukcje metalowe podtrzymują stropy. Wiele procesów produkcyjnych — zautomatyzowano. W coraz szerszym zakresie stosuje się tzw. zdalne sterowanie (kierowanie maszynami i agregatami na odległość).

Mechanizacja pracy w kopalniach uczyniła pracę górnikową znacznie lżejszą i podniosła poważnie jego zarobki.

Manifest, który wstrząsnął podstawami burżuazyjnego świata

W 104 rocznicę opublikowania Manifestu Komunistycznego

27 lutego 1848 roku opublikowany został „Manifest Komunistyczny”, napisany przez Karola Marksa i Fryderyka Engelsa.

„Manifest” został opublikowany jako program „Związku Komunistów” — zrzeszenia robotniczego, które z początku było wyłącznie niemieckie, później zaś międzynarodowe i które w warunkach politycznych, jakie istniały w Europie do roku 1848, było siłą rzeczy organizacją tajną. Na kongresie Związku, w listopadzie 1847 r. w Londynie, Marksowi i Engelsowi polecono przygotowanie do opublikowania kompletnego, teoretycznego i praktycznego programu partii.

Orginal napisany w języku niemieckim w styczniu 1848 r., został przesłany wydawcy do Londynu na kilka tygodni przed rewolucją 24 lutego w Francji. Przekład francuski wydany został w Paryżu na krótko przed czerwcowym powstaniem 1848 roku. Pierwszy angielski przekład miss Helen Macfarlane ukazał się w Londynie w „Red Republican” George'a Juliana Harneya w 1850 roku.

Polskie wydanie „Manifestu” ukazało się stosunkowo późno, bo w r. 1892. Engels uzasadniał ten fakt, podkreślając, że „Manifest Komunistyczny” stał się w ciągu tych lat (od 1848 do 1892) „sprawdzianem rozwoju wielkiego przemysłu na kontynencie europejskim. W miarę tego, jak w danym kraju wzrasta wielki przemysł — wśród robotników tego kraju wzrasta się pragnienie wyjaśnienia sobie swego stanowiska, jako klasy robotniczej w stosunku do klas posiadających, szczyt się wśród nich ruch socjalistyczny... W ten sposób i nowe polskie wydanie „Manifestu” wskazuje na stanowczy postęp przemysłu polskiego”.

Postęp ten był bardzo burzliwy. Królestwo Polskie, Kongresówka, stała się wielkim okresem przemysłowym imperium rosyjskiego.

Marks i Engels wyłożyli w „Manifestie Komunistycznym” program komunistów, którzy wychodzą z założenia, że historia wszelkiego dotychczasowego społeczeństwa jest historią walk klasowych, walk klas wyzyskiwanych przeciwko klasom wyzyskującym, na przestrzeni wszystkich poprzednich epok historycznych. Burżuazja, która wyrosła na gruncie ustroju feudalnego, nie zniszczyła przeciwieństw klasowych. Nowa klasa burżuazji zastąpiła dawny ucisk nowymi kapitalistycznymi formami wyzysku.

Marks i Engels wskazali w „Manifestie”, na stosunek komunistów do proletariatu. Komuniści nie mają żadnych interesów odrębnych od interesów całego proletariatu. „Komuniści są najbardziej zdecydowaną częścią partii robotniczych wszystkich krajów; w teorii wyprzedzają oni pozostałą masę proletariatu do zrozumienia warunków, przebiegu i ogólnych wyników ruchu proletariackiego”.

Marks i Engels wskazali, że najbliższym celem komunistów jest ukształtowanie proletariatu w klasę, obalenie panowania burżuazji i zdobycie władzy politycznej, państwowej.

„Proletariusze wszystkich krajów łączcie się!” To hasło „Manifestu Komunistycznego” stało się wytyczną dla robotników całego świata.

Klasa robotnicza Rosji pod wodzą partii bolszewickiej obaliła w październiku 1917 roku panowanie carskiego

absolutyzmu. Lenin i Stalin — kontynuatorzy nauki Marksa i Engelsa, genialni twórcy i przywódcy WKP(b) i Wielkiej Rewolucji Październikowej, wprowadzili w życie wskazania „Manifestu Komunistycznego”, wspaniale zastosowując je i pogłębiając w praktyce rewolucyjnej i w praktycznej pracy nad budową socjalizmu w Związku Radzieckim, nad przechodzeniem od socjalizmu do komunizmu.

Klasa robotnicza Polski od kilku lat już buduje w swojej ojczyźnie socjalizm. Wyzwolenie narodowe i społeczne osiągnięte w wyniku wielkiego zwycięstwa Armii Radzieckiej nad hitlerowskim faszysmem, umożliwiło robotnikom Polski po raz pierwszy w dziejach rozpocząć budowę nowego państwa polskiego — państwa dyktatury proletariatu.

Już w 1892 roku pierwsi działacze polskiego ruchu robotniczego otrzymali do rąk „Manifest Komunistyczny” w języku polskim. Otrzymała go, do rąk polska klasa robotnicza. Przez wiele lat walczyła ona o swe wyzwolenie narodowe i społeczne. Walczyła z „Manifestem Komunistycznym” w rękę.

Walka najlepszych synów polskiej klasy robotniczej nie poszła na marne. Wskazania „Manifestu” sprawdziło życie — wspaniale sukcesy klasy robotniczej i mas pracujących Polski Ludowej w realizacji planu 6-letniego, w budowie socjalizmu, w walce o pokój. W walce tej przyswieceło i przyswiecać nam będzie hasło „Manifestu Komunistycznego”.

„PROLETARIUSZE WSZYSTKICH
KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!”

choćników ludowych, wycofywały się na południe za 38 równoleżnik.

Zbrodnicze czyny, jakich doznała wojska agresorów amerykańskich w ostatnich czasach zmuszając niejednokrotnie z samolotów wielkie ilości owadów zakażonych bakteriami na pozycje i na zaplecze Koreańskiej Armii Ludowej i chińskich ochotników ludowych — to nowy dowód, że rząd amerykański kontynuuje z góry przewidzianą i planowaną wojnę bakteriologiczną.

W imieniu narodu chińskiego, oskarżam rząd Stanów Zjednoczonych o zbrodnię bakteriologiczną, wbrew wszystkim zasadom ludzkości, w celu wymordowania spokojnej ludności cywilnej i uzbrojenych żołnierzy Korei. Wzywam milijony pokój ludzi na całym świecie, aby podjęli kroki dla położenia kresu obojętnym, zbrodniczym czynom rządu Stanów Zjednoczonych.

Naród chiński wspólnie z narodami całego świata będzie walczył do końca, ażeby ustalić dżiki zbrodni rządu Stanów Zjednoczonych.

Szwedzka prasa demokratyczna demaskuje plany USA wobec Szwecji

SZTOKHOLM PAP. Szwedzka prasa demokratyczna demaskuje agresywny charakter propozycji rządu Stanów Zjednoczonych wobec rządu szwedzkiego w sprawie zawarcia tzw. „układu o przyjaźni, wymianie handlowej i żegludze”.

Sami Amerykanie oświadczają — stwierdza dziennik „Ny Dag”, że celem tego rodzaju układu jest zapewnienie Amerykanom dogodnych pozycji zagranicą. Nowa propozycja ze strony Stanów Zjednoczonych — dodaje dziennik — zmierza do dalszej penetracji amerykańskiej do gospodarki szwedzkiej. Rząd Stanów Zjednoczonych czyni nową próbę, aby wciągnąć Szwecję do swego systemu układów wojskowych. Jest to zamaskowana próba wciągnięcia naszego kraju do paktu atlantyckiego.

Zwolnieni zbrodniarze wojenni w sztabie nowego Wehrmachtu

BERLIN. (PAP). Agencja ADN donosi z Bonn, że na konferencji w Londynie Adenauer uzyskał od przedstawicieli mocarstw zachodnich zgodę na zwolnienie czołowych zbrodniarzy wojennych, którzy skazani zostali na karę śmierci za popełnione masowe morderstwa i bestialstwa wobec jeńców wojennych i ludności, a następnie w drodze łaski zamieniono im tę karę na długoletnie więzienie.

Wśród zbrodniarzy tych znajdują się 3 hitlerowskich marszałków i 7 generałów, m. in. b. marszałek Kesselring — sprawca wymordowania 1.500 osób cywilnych oraz marszałekowie von Manstein i List. Zbrodniarze ci obejmą natychmiast po zwolnieniu wysokie stanowiska w dowództwie nowej armii zachodnio - niemieckiej.

PRZYJMujemy DO PARTII NOWEGO TOWARZYSZA

Pamiętamy zapewne tę piękną scenę z powieści Ażajewa „DALEKO OD MOSKWI”. Pamiętamy uroczysty, a zarazem tak bardzo serdeczny nastrój tego partyjnego zebrania, na którym budowniczo wie rurociągu naftowego na dalekim radzieckim wschodzie przyjmował w szeregu partii nowego towarzysza — naczelnego inżyniera Beridze... Towarzysz Beridze nazywał później ten dzień jednym z najpiękniejszych dni swego życia. Towarzysze partyjni z budowy mówili o nim jeszcze długo jako o „prawdziwym święcie”...

Powróćmy teraz myślą do tych zebrań, na których u nas, w naszych organizacjach, przyjmuje się do partii nowych towarzyszy. Czy zebrania te noszą również uroczysty charakter? Czy przyjmowanie do partii jest u nas zawsze przeżyciem dla młodego kandydata, a zarazem wydarzeniem w życiu całej organizacji? Są organizacje, w których tak właśnie jest. Ale bądźmy sprawli dliwi. Jakże często zebranie, które miało przyjąć do partyjnego grona nowego towarzysza, przechodziło „bez głębszego śladu... a w niektórych organizacjach przyjmowanie do partii nosiło charakter ochłapy, pozabawiony cech wychowawczo-politycznych” (z Uchwały KC PZPR w sprawie wzrostu i regulowania składu partii). Jakże często przekształcało się w taką oto bezduszną formalność:

„Proszę towarzyszy, przechodźmy do następnego, czwarte go z kolei punktu porządku dziennego” — zapowiada prze wodniczą zebrania. „Ja wiem, że jest późno (zebranie trwa już ponad trzy godziny), ale mamy jeszcze tylko do załatwienia trzy sprawy personalne. To nie zabierze dużo czasu. — Sprawa pierwsza. Odczytam towarzyszom podanie ob. X (czyta). — A teraz odczytam towarzyszom dwie opinie polecające (czyta). — Czy towarzysze mają jakieś uwagi? Nie. Wobec tego proszę tow. X o wygłoszenie życiorysu”.

Tow. X opowiada zebranym historię swego — często nie latwego — życia. Jest bardzo przejęty. Tak przecież długo przygotowywał się do tej chwili, z takim wzruszeniem o niej myślał... „Skończyliście towarzyszu? Dziękuję. — Może ktoś z towarzyszy ma jakieś pytanie?” Pada jedno pytanie. Tow. X odpowiada.

„Nie ma więcej pytań? No, to przystępujemy do głosowania. Kto za? Kto przeciw? Kto wstrzymał się? — Stwierdzam, że ob. X został jednogłośnie przyjęty w poczet kandydatów naszej partii”. (Okłaski). „Przechodzimy do następnej sprawy. Odczytam towarzyszom podanie ob. Y...”

Taka metoda obca jest duchowi naszej partii. Obca — przede wszystkim dlatego, że dla nas każdy nowy człowiek, który przychodzi do partii — to nie dodatkowe nazwisko na liście kandydatów, czy dodatkowa pozycja w wykazie comiesięcznych składok; to nowy towarzysz naszej pracy i walki, towarzysz, który wstępuje w partyjne szeregi po to, by odąd razem z nami wytrwał i uparcie burzyć to co stare, zmurszałe, by razem z

„...Beridze był bardzo wzruszony... Mówił gorąco i s przywyczenia albo targal brodę, albo dotykał różnych przedmiotów. Wszyscy jednogłośnie opowiedzieli się za przyjęciem go do partii. Grieczkina uśmiechając się podniósł obie ręce. „Chwileczką, dwa słowa” — powiedział Zaikind... Po sposobie, w jaki przemówił, Aleksej poznał, że partorg też jest wzruszony.

„Nastaly trudne czasy, towarzysze, dla naszego kraju, dla narodu i dla partii... Najlepsi nasi ludzie wiedzą, że losu ich nie da się oddzielić od partii bolszewickiej i stają swarcia pod jej sztandarami. Pragną walczyć razem z partią. Zostaniesz na froncie, idąc w bój, składając deklarację „Proszę uważać mnie za komunistę”. I towarzysza Beridze uważam za żołnierza naszej armii, żołnierza mającego wypełnić trudne zadanie w imię zwycięstwa; do zadania tego chce przystąpić jako komunistę. Z całego serca gratuluję ci, towarzyszu Beridze!”

Obu rękami uściskał dłoni naczelnego inżyniera, spojrział mu w twarz i wziął go w ramiona. Za nim podszedł Batmanow i uściskał Beridze, szepcząc „Już dawno trzeba było tak, kochany”.

nam i w codziennym ofiarnym trudzie tworzyć nowe, socjalistyczne życie.

Czyż zatem dzień, w którym partii naszej przybywa nowy bojownik o wielką słuszną sprawę, może dla nas nie być dniem radosnym i uroczystym?

Ale i z innego powodu przyjmowanie do partii stanowi ważne wydarzenie, a nawet swego rodzaju święto w życiu każdej partyjnej organizacji. Przecież człowiek, który wstępuje dziś do naszej partyjnej organizacji, wyrósł pod naszym czujnym okiem, dojrzał do partii dzięki naszej opiece, na sześć codziennej trosce i pomocy. To nasz wychowanek, dlatego też z dumą na niego patrzymy i z radością witamy go w naszych szeregach, w chwili przyjmowania go sami kontrolujemy swą pracę, sami się wychowujemy.

Przyjmowanie do partii — nie zapominajmy o tym! — to nie tylko nasza wewnętrzna czysto partyjna uroczystość. Trzeba, by brali w niej udział również i bezpartyjni, by i dla nich dzień ten był dniem pamiętnym.

Zatem pożądanym jest, by każde zebranie, na którym rozpatrujemy podanie o przyjęcie do partii, było zebraniem otwartym. Co najmniej na trzydzieści przed terminem zebrania rozsyłamy — względnie wywieszamy — zawiadomienie o tym, czyja kandydatura będzie w danym dniu omawiana. W ten sposób każdy, kto ma jakiegokolwiek uwagi lub zastrzeżenia odnośnie osoby kandydata, ma możliwość (i obowiązkiem) zgłosić je publicznie na otwartym zebraniu. Dzięki temu organizacja partyjna uzyskuje gwarancję, że nie popełniła błędów w wyborze, że człowiek, którego przyjęła do swych szeregów cieszy się istotnie zaufaniem i szacunkiem swego środowiska, jest jak gdyby delegowany przez to środowisko do partii jako najlepszy. Jednocześnie każdy bezpartyjny przekonuje się na

ocznie jak poważnie i ostrożnie podchodzi nasza partia do sprawy przyjmowania nowych członków, przed jakimi ludźmi otwiera ona swe bramy, a przed jakimi je zatrzymuje.

Każde otwarte zebranie, na którym przyjmujemy nowych towarzyszy, winno stać się dla bezpartyjnych poglądom lekcją bolszewickiej partyjności. Najlepiej jest, gdy zebranie takie poświęcamy wyłącznie sprawie przyjmowania nowych kandydatów i gdy samo rozpatrywanie podań poprzedzamy krótkim referatem na temat tego, czym jest nasza partia, jakie są obowiązki członków partii itp.

Przy takim nieprzeladowanym i jednolitym porządku dziennym zebrania mamy możność doświadczenia oświelenia poszczególnych kandydatów oraz wytworzenia od samego początku niepoprawnego nastroju.

Bardzo ważnym momentem zebrania jest tzw. „ostatnie słowo” przewodniczącego. Jeżeli ograniczy się on do suchego przedstawienia wyniku głosowania i lakonicznego stwierdzenia, że „ob. X został przyjęty jednogłośnie w poczet kandydatów partii”, najbardziej podniosły nastrój zebrania nagle przyśnie. Bo w takiej chwili oczekuje się od prowadzącego zebranie mniej oficjalnej wypowiedzi. Nie musi ona być długa ani kunsztowna. Przeciwnie: niech będzie zwięzła i prosta, ale tak mocna, tak serdeczna, aby młody kandydat poczuł się od razu jednym z nas, by jego partyjne serce silnie zabiliło dla sprawy, której postanowił poświęcić swe życie...

Gdy przyjmujemy do partii nowego towarzysza, nie zapominajmy i o tym, że to nie tylko nasze święto, to przede wszystkim wielki, przelotowy dzień w jego życiu. To dzień, na który czekał on być może od dawna, do którego dążył uparcie i wytrwale poprzez przeszkody, trudności

błędy... Dółżny starać, aby dzień ten stał się dla niego naprawdę wielkim, niezapomnianym przeżyciem! Pamiętajmy: nie woimo, by kwestionariusze, formularze i ankiety przesłoniły nam w takiej chwili obraz żywego człowieka!

Powitajmy go serdecznie! mocnym, braterskim uściskiem dłoni, uściskiem, który mówi: Przyjęliśmy cię dzisiaj w nasze szeregi. Znaczy to, że musisz być niestrudżonym bojownikiem o zwycięstwo naszej sprawy. Ze nie wolno ci cofać się przed żadną trudnością, lecz musisz zawsze patrzeć przed siebie i iść śmiało, naprzód. Znaczy to, że nigdy w życiu nie przestajesz obojętnie obok, zia i ludzi kiej krzywdy, że zawsze i wszędzie będziesz bli się o prawdę.

ZNACZY TO TAKŻE, ŻE BĘDZIESZ ODWAŻNY, WYTRWAŁY I SILNY, UCZCIWY I PRAWY. ŻE BĘDZIESZ TWARDE I NIEPRZEJEDNANY WOBEC WROGÓW. ŻE BĘDZIESZ WIERZYŁ W CZŁOWIEKA I KOCHAŁ LU DZI. BO TYLKO WTEDY, MŁODY TOWARZYSZU, BĘ DZIESZ GODNYM CZŁONKIEM NASZEJ PARTII — TEJ PARTII, KTÓRA JEST „ROZUM I HONOREM I SUMIENIEM KLASY ROBOTNICZEJ”. Irena Węgrowicz

Warsztaty Spółdzielczego Ośrodka Maszynowego w Kartuzach w woj. gdańskim zakończyły w dniu 1 lutego br. remont przewidzianych planem maszyn i narzędzi rolniczych. Obecnie warsztaty przeprowadzają remonty maszyn dla innych SOM-ów powiatu kartuskiego. Na zdjęciu: ślusarz Bernard Lehman przy remoncie traktora „Zetor”.

KRAJOWA NARADA AKTYWU KAMIENIOŁOMÓW I KLINKIERNI DROGOWYCH

Wrocławiu odbyła się krajowa narada aktywów kamieniołomów i klinkierni drogowych, poświęcona podsumowaniu i analizie osiągnięć i braków w pracy w roku ubiegłym oraz omówieniu zadań na rok bieżący.

W naradzie wzięło udział około 300 przedstawicieli aktywów gospodarczego, partyjnego i związkowego oraz przewodniccy pracy i racjonalizatorzy kamieniołomów i klinkierni drogowych z całego kraju. Przybyli również: minister Transportu Drogowego i Lotniczego — R u s t e c k i, przedstawiciel Wydziału Komunikacyjnego KC PZPR — D u d z i Ń s k i, przewodniczący Zarządu Głównego Zw. Zaw. Prac. Transportu Drogowego i Lotniczego — J u r c z a k i i inni.

Jak wynika ze złożonych na naradzie sprawozdań, zakłady pracy podległe Centralnemu Zarządowi Kamieniołomów dały w roku ubiegłym produkcję

o 25% większą, aniżeli w roku 1950.

W roku ubiegłym wprowadzono po raz pierwszy w kamieniołomach nowoczesny, wzorowany na radzieckim, system odstrzelwania komorowego, który w czasie jednego cyklu produkcyjnego daje do 30 tys. ton kamienia. Wprowadzono i upowszechniono również wiele cennych pomysłów racjonalizatorskich, dzięki którym kamieniołomy ulepszały się od dostaw sprzętu z zagranicy. Dalsze podniesienie wydajności pracy, która w roku ub. wzrosła o 9,2%, przyczyniło się m. in. do obniżenia kosztów własnych eksploatacji o 4,9%. Poważnie wzrosły zarobki pracowników kamieniołomów i klinkierni, powiększając się w stosunku do zarobków z 1950 r. o 9,6%.

Dzięki dobrej pracy organizacji związkowych, rozwojowi współzawodnictwa, mechanizacji robót i stosowaniu

nowatorskich metod, załogi kamieniołomów w Sulikowie, w Księginicach, w Strzelinie i innych nie tylko wykonały, ale i poważnie przekroczyły plany roczne. Np. załoga kamieniołomów w Sulikowie wykonała roczne zadania w 157%, w Wieszce w 109%, w Księginicach w 108,9%, w Strzelinie w 103%.

Jednak nie wszystkie kamieniołomy wykonały roczne plany w pełni. Brak w organizacji pracy, niedostateczna liczba robotników, niedocenianie przez kierownictwo kamieniołomów nowatorskich metod pracy spowodowały, że niektóre kamieniołomy jak np. w Złotorzyjnie zrealizowały swych zadań. Przyczyną tego była także niedostateczna, a często nawet zupełnie słaba praca organizacji związkowych.

W czasie dyskusji podkreślano wielokrotnie, że robotnicy kamieniołomów i klinkierni pracują z zapalem. W roku ub. w walce o plan wyrosli przewodnicy pracy jak: Orszel z kamieniołomu Wieszka, realizujący obecnie zadania szóstego roku planu 6-letniego. Jackiewicz z tego samego kamieniołomu, wykonujący po 250% normy miesięcznej, Krzewski z Księginiek, osiągający ponad 270% normy, Pawlak z Krzeniówa, Matwiejszyk z Rogoźnicy, Mikolajczyk z Borowa i wielu innych.

W celu wykonania zwiększonych w roku bieżącym o 81,5% zadań produkcyjnych kamieniołomów i klinkierni uczestnicy narady postanowili w dalszej pracy wykorzystywać wszystkie istniejące rezerwy produkcyjne. Postanowiono również organizować systematycznie narady wytwórcze załóg, w czasie których robotnicy zapoznawani będą ze stojącymi przed nimi zadaniami. Wprowadzono zostanie ponadto stała kontrola wykonywania bieżących zadań produkcyjnych.

Uczestnicy narady zobowiązali się do popularyzowania i upowszechniania wśród załóg robotniczych socjalistycznego współzawodnictwa pracy oraz do wprowadzenia nowych wyższych form współzawodnictwa grupowego i międzyzakładowego. Postanowiono również rozpowieścić nową formę współzawodnictwa o tytuł najlepszego w zawodzie górnika, skalnika, wiertacza, ładowacza i kołarko.

T. Sawel

Na drodze do wspólnego dobrobytu

Spółdzielcy z Nieznanowic rozwijają hodowlę

czasowa mleczność ich krów stanowczo jest jeszcze za małą i dlatego poważnym dążeniem całego zespołu jest, aby już w bieżącym roku dalszy udół mleka od jednej krowy zwiększyć przynajmniej do 12 — 13 litrów.

— Mamy przede wszystkim dane ku temu — mówi członek zarządu spółdzielni, Jan Piskorek — aby wysoko podnieść i ulepszyć naszą gospodarkę hodowlaną. Pod dostatkiem jest u nas paszy. Starczy jej całkowicie i dla spółdzielni i dla wszystkich członków. W roku ubiegłym zebrałmy około 800 kwintal siana i konożyny, nie licząc wyki, peluszek i lucerny. W tym roku natomiast jeszcze bardziej zwiększamy uprawę roślin pastewnych i zapewnimy sobie znacznie szerszą niż dotąd bazę paszową. Planujemy bowiem zasianie 8 ha koniczyny oraz 20 ha strączkowych, a ponadto będziemy mieć także wiele siana, buraków pastewnych, mieszankę poplonowych itp. Korzystając z pomocy agrotechnicznej i fachowej organów POM-u, ułatwi naszą racjonalną gospodarkę paszową i materiał hodowlany.

To, że hodowla u spółdzielców z Nieznanowicach zdołała się zwinąć, że dotychczas

wija się coraz lepiej, że spółdzielcze tuczniaki szybko przybierają na wadze — bo tak jest w istocie — jest w poważnym stopniu zasługą takich członków spółdzielni, jak oborowcy a jednocześnie chlewnymistrz Antoni Bolechow ski i pomagająca mu w tej pracy jego żona Franciszka. Sumiennie wykonują oni powierzone im obowiązki — chociaż liczą sobie już po 70 lat, wyrobili wspólnie przy hodowli prawie 460 dniówek obrachunkowych. Toteż za taką pracę otrzymali oni ponad 25 q żyta, 20 q pszenicy, 3,55 q jęczmienia, 50 q ziemniaków, 11,43 q buraków, ponad 21 q sio my, a niezależnie od tego zarobili około 2.500 zł. w gotówce.

Nieznanowiccy spółdzielcy mają jeszcze wiele do zrobienia w dziedzinie hodowli, gdyż dotychczasowe osiągnięcia na tym polu są całkowicie niki w stosunku do tych planów i zamierzeń, jakie spółdzielnia stawia przed sobą i jakie niewątpliwie zrealizuje w najbliższych latach swojej dalszej kolektywnej gospodarki.

W bieżącym roku hodowla trzody chlewnej zostanie rozszerzona z 16 do 60 tuczniaków, z czego prawie 1-ta część

będzie sprzedana, co przyniesie spółdzielcom niezły dochód. Stan pogłowia była powiększona zostanie do 21 sztuk, w tym 20 stanowić będą krowy mleczne. Pozwoli to na stałe dostarczanie do mleczarni (po zaspokojeniu potrzeb własnych) około 1000 litrów mleka miesięcznie. Zakupione zostaną także 2 kłaczki, a ponadto zapoczątkuje się hodowla owiec, która początkowo tworzyć będzie stadko składające się z 10 sztuk.

Tyle na rok 1952.

W niedługim czasie spółdzielnia w Nieznanowicach ukończy remont obszerniej, zespołowej obory, przewidzianej na wygodne pomieszczenie 136 sztuk inwentarza żywego.

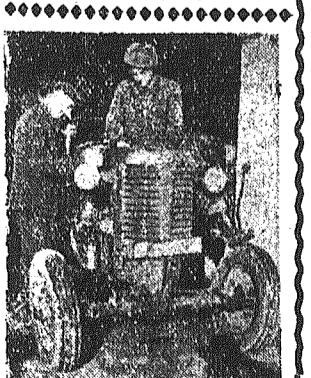
— Najtrudniejsze jest już za nami — mówią nie bez zadowolenia spółdzielcy. — Teraz z pewnością pójdzie łatwiej.

Łatwiej pójdzie dlatego, że zespołowa gospodarka spółdzielni produkcyjnej „Przodownik” zbliżyła do siebie i zacieśniła więź braterską go, kolektywnego współzycia wszystkich swych członków, którzy już dziś czują się tak, jakby w jednej, wielkiej rodzinie — wspólnie radzą oni nad wszystkimi sprawami dotyczącymi ich gospodarstwa, wspólnie pokonują trudności i wspólnie cieszą się ze swych osiągnięć na drodze do coraz to lepszego życia.

Naszym głównym punktem zainteresowania — mówi wia członkowie spółdzielni produkcyjnej „Przodownik” w Nieznanowicach — jest sprawa hodowli, której do chwili obecnej nie mogliśmy jeszcze postawić na odpowiednim poziomie. Wiedząc o tym, jak bardzo można wzbogacić naszą zespołową gospodarkę przez odpowiednie rozwinięcie hodowli, pragniemy i staramy się o to, aby w tym roku poświęcić temu zagadnieniu więcej uwagi...

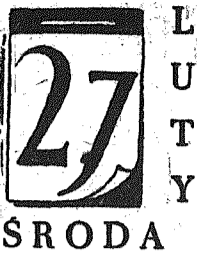
O hodowli była i trzody chlewnej i wokół tego zagadnienia toczą się dyskusje członków kolektywu, którzy już mocno przywiązaali się do nowych form gospodarzenia i chętnie mówią na ten temat. Nie kryją np., że w chwili zorganizowania spółdzielni posiadali ona z własnych wkładów członkowskich zaledwie 3 konie i 1 krowę i że dopiero w następnym roku przy pomocy otrzymanych kredytów inwestycyjnych od państwa, dokupiono 6 krów i 1 jałówkę oraz 4 konie i 16 prosiaków. Obecnie w zespołowej oborze znajduje się 8 spółdzielczych krów, 7 koni oraz 16 sztuk świń.

Trudno też mówić spółdzielcom np. o dochodach, jakie do tychczas uzyskano z prowadzonej hodowli. Wynoszą one zaledwie ponad 2 tysiące zł., które spółdzielnia otrzymała za dostarczone do mleczarni mleko. Wszyscy spółdzielcy w Nieznanowicach zgadzają się z opinią, że dotych-

Państwowy Ośrodek Maszynowy w Daszynie w pow. kutnowskim wykonał na 12 dni przed wyznaczonym terminem remonty zimowe narzędzi i maszyn rolniczych. Brygadier R. Czajkowski i pomocnik mechanika J. Plelatowicz sprawdzają wyremontowane ciągniki.

KRONIKA KIELC

LUTY

SRODA

Wschód słońca 6.28, zachód 17.10.

1839 - Stracenie w Wilnie Szymona Konarskiego - rewolucyjnego demokratty.

1846 - Polegi Edward Dębowski, płomienny rewolucjonista i postępowy myśliciel.

1848 - Opublikowanie „Manifestu Komunistycznego”.

1936 - Zmarł uczonej radzieckiej Iwan Pawłow.

1939 - Zmarła Nadieżda Krupskaja - żona Lenina, członek KC WKP(b).

1948 - Podpisanie umowy o współpracy między Polską a Ludową Republiką Rumuńską.

PRÓGNOZA POGODY

Pochmurno. Zamglenia w ciągu nocy i w godzinach rannych. Temperatura dnem od 0 do plus 4 stopni. Nocą przymrozki. Cisza lub słabe wiatry z kierunku północno - zachodniego.

TEATR

PAŃSTWOWY TEATR IM. STEFANA ŻEROMSKIEGO - dramat Żeromskiego pt. „GRZECH”. Dla młodzieży poniżej lat 16 niedozwolony.

KIŃO

„MOSKWA” - film prod. bułgarskiej pt. „ZYCIE ZWYCIĘZA”.

„WARSZAWA” - film produkcji radzieckiej pt. „ARINKA”.

Uwaga, subskrybenci Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski

Przypomina się subskrybentom Narodowej Pożyczki Rozwoju Sił Polski, którzy w związku z prze-

Dyrekcja RZTPMB w Radomiu winna zmienić zły styl dotychczasowej swojej pracy

Do Radomskich Zakładów Terenowego Przedsiębiorstwa Materiałów Budowlanych w Radomiu należy kilka cegielni znajdujących się w powiecie. W cegielniach tych obserwuje się ostatnio szereg poważnych mankamentów.

Jedną z najpilniejszych spraw jest doprowadzenie sieci elektrycznej do cegielni Wośniki. Koszt prymitywne oświetlenia tego zakładu w przeciągu jednego tylko roku jest o wiele większy, niż wyniósłby koszt przeprowadzenia linii elektrycznej i założenia instalacji, najbliższy bowiem transformator znajduje się w odległości kilometra od zakładu. Dla wykazania ślamazarności dyrekcji RZTPMB należy jeszcze dodać, że robotnicy cegielni zobowiązali się bezinteresownie wykonać wszystkie

roboty pomocnicze oraz przewieźć syp.

Inną bolączką jest brak niezbędnych narzędzi ślusarsko-kowalniczych we wszystkich cegielniach należących do RZTPMB, co uniemożliwia zorganizowanie własnej bazy remontowej i powoduje z kolei zastój w produkcji, ponieważ obce przedsiębiorstwa, w których wykonuje się najrozmaitsze części, są przeciążone robotą.

O rozrzutności dyrekcji i niepoważnym traktowaniu zagadnienia oszczędności świadczą przykład, że polecila ona reperację ciągnika kolejki w skatorowej pewnej firmie, która zleconą pracę wykonywała przez okragły rok a za naprawę policzyła sobie około 18 tysięcy złotych. Dyrekcja nie przyjęła natomiast propozycji własnych mechaników, którzy tę samą reperację chcieli wykonać w czasie znacznie krótszym za sumę 3 tys. złotych. Okres postoju ciągnika przyniósł bardzo poważne straty i naraził cegielnię w Wośnikach na niewykonanie planu.

W listopadzie i grudniu ub. roku, t.j. w okresie haldowania gliny, we wszystkich cegielniach RZTPMB odczuwano brak odpowiednich topalniczych. Całkowitą winę za niedopatrzenie również ponosi dyrekcja, gdyż dział zaopatrzeniowy nie postarał się w odpowiednim czasie o potrzebny sprzęt.

Dyrekcja systematycznie lekceważy wszystkie wnioski i u-

wagi, wysuwane przez pracowników na naradach produkcyjnych, a rady zakładowe w poszczególnych cegielniach pracują źle, nie dbając o dobro robotników.

Dyrekcja Radomskich Zakładów Terenowego Przemysłu Materiałów Budowlanych w Radomiu winna bezwzględnie zmienić styl swojej pracy, usuwając bolączki, wyniki z dotychczasowego swego niedbalstwa.

(Jar)

Komitet Rodzicielski przy szkole podstawowej Nr 3 w Kielcach zorganizował w ubiegłą niedzielę w sali ZZK zabawę dla dzieci.

Wesoło i przyjemnie spędziły dzieci czas na tańcach, zabawie oraz przy słodkiej kolacji.

Na zdjęciu górnym: Basia Silbert z kl. II zaprosiła do kawiarni kierownika szkoły, ob. Maciejczyka. Partner był troszkę za wysoki, ale mimo to tańczyło się dobrze, o czym świadczy roześmiana buzia Basi.

Na zdjęciu dolnym: Dzieci z klas starszych tańczą skoczno-berka.

RADIO

INFORMACJE

6.05 Wiadomości poranne. 7.00 Dziennik poranny. 12.04 Dziennik południowy. 13.15 Informacje. 16.00 Dziennik popołudniowy. 18.00 Z kraju i ze świata. 20.00 Dziennik wieczorny. 20.31 Wiadomości sportowe. 23.00 Ostatnie wiadomości.

NAUKA

6.05 Wykład Wszechnicy Radiowej.

AUDYCJE SŁOWNE

6.25 Audycja dla wsi. 9.20 Audycja szkolna dla klasy IV. 11.45 Głos mają kobiety. 12.30 Audycja dla wsi. 15.30 Audycja dla świetlic dziecięcych. 17.00 Głos mają kobiety. 17.15 „Ludzie pierwszego szeregu”. 18.20 Poznajemy projekt Konstytucji. 20.50 Odpowiedzi „Pali 49”. 21.30 Fragment powieści Wiktora Hugo.

MUZYKA

6.35 Muzyka. 8.00 Fragmenty utworów Bizeta. 9.40 Węgielakie utwory popularno - rozrywkowe. 10.20 Muzyka kameralna. 11.15 Muzyka i aktualności. 11.52 „Nasza ziemia” - pieśń. 12.15 Wiedza tańczy i śpiewa. 12.45 Na swojską nutę. 16.20 Koncert orkiestry wrocławskiej. 17.10 „Zbudujemy nową Polskę” - pieśń. 17.30 Robert Schuman - kompozytor ty-

Konferencja w sprawie wychowania młodzieży szkolnej

Wydział Oświaty Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w Radomiu organizuje 27 bm. konferencję powiatową kierowników szkół, przewodników drużyn harcerskich i instruktorów przedmiotowych, mającą na celu podsumowanie wyników nauczania i wychowania młodzieży szkolnej za pierwsze półrocze roku szkolnego 1951-52. Konferencja rozpocznie się o godz. 10 w Robotniczym Domu Kultury. (J)

TRYBUNA CZYTELNIKÓW

GLUCHONIEMI URZĄD Gminy Spółdzielnia w Zblutce, pow. Opatów, zwracała się kilkakrotnie do Urzędu Poczt i Telekomunikacji w Ostrowcu o założenie telefonu. Pierwszy raz było to w październiku ub. r., drugi raz w grudniu ub. r. i trzeci raz w styczniu br. Spółdzielnia nie otrzymała ani aparatu telefonicznego, ani nawet odpowiedzi, toteż wnioskuję z tego, że w urzędzie tym pracują głuchoniemi i w dodatku - niepiśmienni. Może jednak ktoś zlituje się i przeczyta im te gazety i napisze za nich jakąś odpowiedź.

Dodać należy, że telefon usprawniłby pracę GS, której pracownicy muszą wystawać w kolejce przy cudzych telefonach. 35-16-c Władysław Pietrzyk

cin) nigdy się u nas nie pokazuje. Kto chce zaprenumerować „Poradnik Rolnika”, musi iść 7 km do Chęcini, a listy - jeżeli w ogóle docierają do nas - wręczają nam dzieci szkolne, którymi się listonosz wysługuje. Dziecięcia „cegnara” źle odbija się na korespondencji. Listy są porożrywane, a treść ich - znana całej wsi - sprzyja plotkom. O wspaniałych osiągnięciach innych listonoszów z powiatu nasz listonosz na pewno nie wie, ale jego władza powinna go o tym pouczyć. 35-17-c Z. H.

nazwisko znane redakcji

KULTURA FIZYCZNA I SPORT

Sportowcy o projekcie Konstytucji

W dyskusji nad projektem Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej bierze udział cały naród. Wśród licznych listów napływających do naszej redakcji znajduje się wiele wypowiedzi sportowców. Dziś zamieszczamy jedną z nich - wypowiedź Zdzisława Stępnia, członka wojewódzkiej kadry piłki nożnej.

Niewątpliwie, wypowiedzi te zachęciły działaczy i zawodników sportowych do zabierania głosu nad projektem Konstytucji, zapewniającej dalszy wspólny rozwój socjalistycznego sportu w Polsce Ludowej.

Byłem jeszcze małym dzieckiem, kiedy wraz ze swoimi braćmi zacząłem się interesować sportem. Ale w Polsce sacyjnej nie było miejsca na

ności fizycznej. Troskliwa opieka Rządu nad rozwojem sportu umożliwiła mi uczestniczenie w kilkunastu obozach sportowych, dzięki czemu osiągnąłem odpowiedni poziom i załżony zostałem do wojewódzkiej kadry piłki nożnej.

Projekt Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej zapewnia sportowcom dalsze wspaniałe perspektywy rozwoju i jest dowodem, że w naszym ustroju zniknął bezprowrotnie sport elitarny. Dziś sport stał się jednym z elementów socjalistycznego wychowania młodzieży.

Byłem jeszcze małym dzieckiem, kiedy wraz ze swoimi braćmi zacząłem się interesować sportem. Ale w Polsce sacyjnej nie było miejsca na

się włączyć nowe stadiony, boiska i hale, aby stworzyć ludzłom pracy jak najlepsze warunki do podnoszenia spraw-

SKS Żeromski zdobył mistrzostwo szkół kieleckich w koszykówce wygrywając w finałowym spotkaniu z SKS TPD nr. 1. Koszykarze Żeromskiego zapewnili sobie zwycięstwo już w pierwszym polowie prowadząc 31:15. Ostateczny wynik 45:39. W drużynie zwycięzców najlepszymi byli Imiolek i Kusłński, u pokona nych Kmielek.

W rozegranym w Skarżysku turnieju siatkówki drużyn szkolnych pierwsze miejsce zdo-

był SKS Mechanik, wygrywając z Głmn, Energetycznym 2:0 i Głmn, Ogólnokształcącym 2:1. Najlepszymi zawodnikami zwycięskiej drużyny byli Przygoda i Lopatka.

W Wąchocku odbył się bieg narciarski na 15 km. Zwycięzył Włoczowski w czasie 1 godz. 36 min., przed Zubą 1,38 i Markiewiczem 1,39.

Tabela wygranych III Krajowej Loterii Pieniężnej 5 dzień ciągnienia II rzutu

Table with columns for prize amounts and winning numbers. Includes sections for 100,000 zł, 50,000 zł, 30,000 zł, 20,000 zł, 10,000 zł, 5,000 zł, 2,000 zł, and 400 zł prizes.

NIEUCHWYTN LISTONOSZ

Listonosz, który powinien obsługiwać naszą gromadę Wola Murowana (poczta Chęc-

Gdzie można nabywać skrypty Wszechnicy Radiowej

Skrypty Wszechnicy Radiowej zawierające wykłady z roku 1950/51 oraz archiwalne numery miesięczników „Radio i Radioamator” nabywać można w Samodzielnym Wydziale Wydawnictw Radiowych Komitetu do Spraw Radiofonii „Polskie Radio” (Aleja Stalina 21). Skrypty wykładów tego-rocznych nabywać można jedynie w drodze prenumeraty, lub w rozdzielniach PPK „Ruch”.

„SŁOWO LUDU” - organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Kielcach Redkuje Komitet Wydawczy: RSW „Prasa”, Druk: Drukarnia RSW „Prasa”, Kielce, ul. Sienna 3. Tel. 11-62. ADRES REDAKCJI: Kielce, ul. Sienna 33. Telefon Redakcji: Redaktor naczelny 11-62. Sekretariat Redakcji, Dział partyjny, gospodarczy, mlejski 11-62. Dział korespondentów 11-62. Redaktor techniczny 11-62. Redakcja nocna 11-62. Oddział w Radomiu 17-62. ADMINISTRACJA: Kielce, ul. Sienna 1 - telefon 19-52. BIURO REKLAM I OGŁOSZEŃ: Kielce, ul. Sienna 33 - telefon 19-52. Cena ogłoszeń: ogłoszenia drobne 1,00 zł za słowo. Cena prenumeraty półrocznej wynosi 3,50 zł - indywidualnej 4,50 zł. Prenumeratę przyjmują PPK „Ruch”, tel. 17-62 na konto PKO „Słowo Ludu” Nr. XIV - 1978.